

Naar han traf paa saadanne Ord, gik der ham det samme uvilkaarlige Gys gennem Sjælen, som dengang han havde læst Moderens efterladte Brev. For en saadan brændende Tro, der fortærede selve Blodets Grunddrifter, | veg hans naturlige Menneske tilbage.

»Sandelig, det er en Elendighed at leve paa Jorden,« skrev Thomas a Kempis i sin Bog om Kristi Efterfølgelse. »At spise, drikke, vaage, sove, hvile, arbejde og at være de øvrige Naturens Fornødenheder underkastet er sandelig en stor Elendighed og Plage for det gudfrygtige Menneske. O, gid der ikke var andet at gøre end at lovprise Herren vor Gud; da vilde du være langt lykkeligere end nu, hvor enhver af dine Fornødenheder gør dig til Kødets Tjener.«

Noget, der ganske særlig foruroligede ham ved disse Undersøgelser, var den stadig klarere Forstaaelse af — hvad der allerede for Aar tilbage havde dæmret for ham under hin tilfældige For- dybelse i en Oversættelse af Platons »Fædon« — at Kristendommen var langt ældre end Kristus, i hvem den kun havde fundet sin Fuldkommen- gørelse, i hvert Fald foreløbig; at han altsaa ikke længer kunde trøste sig med, at den vilde være bleven et rent forbigaaende Fænomen, dersom ikke Stats- eller Fyrstemagt havde set sin Fordel ved at hjælpe den op paa Aandens Højsæde. Den syntes at have sine Rødder i selve den menne-